

شانکۆخ دوايين نامه ده نووسی

و: هه ندرین

Handren_u@yahoo.se

ئازیزه که م تیۆ

ژیان به رهو کویمان دهبا؟ ئاوهز جیمان لئ دروستدهکا؟ ئهوه شتهکانه که شادییهکانیان وندهکن و به رهو خه مۆکیان خاوکیشدهکن. ئهگه من ئه و په ره موچه و رهنگانه م نه بئ له یه کئه نوایی و دووپاته بوونه وه بۆگه ن ده بم، به وانه دووباره له نوزه نه وه شتهکان دروستدهکه مه وه. هه موو شتهکان دواي ئه وهی که رۆژگار دهیان گه چرینتی سارد و کال ده گوزه رین...

چی دروستبکه م؟ ده مه وئ جیا له و رهنگانهی که هه موو رۆژی بیناییمان ساتمه ی لیدهکن، چهند هیل و رهنگیکی نوئ دابهینم. هه موو رهنگهکان له دلمدا پرشنگیکی غه مگینان ههیه، ئاخۆ ده بی هه ر خۆیان له سروشتدا ئه وها بن یان چاوهکانی من نه خۆشن؟ ها ئه وه من سه ره له نوئ وینه که یان ده کیشمه وه وهک ئه وهی ئاگره خه فه که ی ناوه وه یان جۆشیده م.

له رهنگهکانم ده خوازم له ناو جه رگه ی مه رگه ساته کانه وه، هیله شادهکان له کئنگهکاندا "قه له ره شهکان" و فه ریکه گه نمهکان به گه رده نه چه میوهکانیان، نیشانبدن. نامه وئ به هۆی رهنگ و بزوانه وه ههتا "پیلایوی جوتیار"یش، که کلۆلی دلخۆشییه که ی ده چرینتیته وه، ده سه به ر بکه م... شته ناشیرینهکان تایبمه تهندی خۆیان ههیه که رهنگه له شته جوانکیلهکاندا نه یان بینین، له وهدا چاوی هونه رمه ندیش هه له ناکات.

ئهمرۆ وینه که ی خۆم کیشایه وه

هه موو سپیده یهک که سهیری خۆم ده که م، به خۆم ئیژم: تو ئه ی روخساره دووپاته که م، ئه ی روخسار که مرۆف ناشیرینه، بۆچی تازه نابیه وه؟

ئاوینهکان تفریژ ده که م و ده چمه ده رین...

ئهمرۆ هه ستام له به راییرا روخساری خۆم کیشایه وه، نهک وهک ئه وهی که سروشت ده یخوازی، به لکو وهک ئه وهی که خۆم ده مویست: دوو چاوی هه راسانی گورگانی. روخساریکی سه وز و ریشیکی ئاگرینی دانه دار. له تابلۆیه که دا گوچیکه یهک ناوه موار دیار بوو، پئویستم پئی نه بوو، په ره موچه که م گرته ده ست، مه به ستم گوپزانی ریش تاشینه، داممالی... له نیوان سه رمدا له ده ره وه و ناوه وهی تابلۆیه که دا ویده چی کاره که م لئ تیکه لۆ بووبیت... ئی ده باشه چی له و بارس تاییه گوشته بکه م؟ بۆ ئه و ژنه م نارد که نرخه نه ده زانیم و به مه زنده ش ویده چوو خۆشمده وئ... هه روا ده بی دهبا زیادهکان له گه ل یه کتردا کوپینه وه... ئه ی ژنه چه نه بازه که ها ئه وه ش گوچیکه که م بۆ تو بئ، ده بۆی بیه یفه... ئیستا ده توانم گویم لئی بئ و به په نه کانیشم ببینم، ههتا شه شه مین په نه که م "په ره موچه که م" له وه ش زیاتر کارایی: ئه وه که سه ما ده کا و ده گریئ و پیستی تابلۆیه که ختۆکه ده دا...

به تیژامانه وه رووده نیشم:

جیهان که نه فته بوو و تا دئ لۆچه کانیشی زیاتر ده بی و ههتا دئ روخساری تابلۆیه که زیاتر خاوده بیته وه... ئای خواجه که م به ر له وهی شه و دابئ و له سه ر گومه زی روحم دابه زئ، من چیم له توانایه بیکه م؟

فلچهکان، رهنگهکان و... زوو ئاماده یان ده که م: تریه یه کی ریک و خیرایه، تیژ و ژیکه له یه...

رهنگهکانم روون و سه ره تایین. زهرد، شین، سوور... ده مه وئ شتهکان بۆ واده ره مه کییهکانی به راییی خۆیان بگه رپنمه وه، وهک ئه وهی که جیهان تازه له یه که مین هیلکه گهردوونیه که یدا چاوی پشکوتووبیت.

هیشتا له یادمه:

کات زه رده په ی یان دواي زه رده په ی و پئش کازیوه بوو... رهنگی سووری سورمه یی هیلی ئاسۆی خویندپزین ده کرد... ئاه له موچه که ی سورمه یی! ئه و کاتانه ی که ئیتمه بۆ دزینی "تو"ی کۆیلکه یی ده چوینه ناو بیستانهکان، له خه نی خۆشی درهخته که

ئوقرەم دەگرت و چاوەدێری کرمە سەوز و زەردەکانم دەکرد. کەچی "ئورسولا" (خوشکی فانگۆگە، و کوردی) بە زێدە لاساری و شادییەوه لە نێوان لقهکاندا هەڵدەبەزێی و لە نکاو هاوسەنگی تیکچوو و خزایە خوارەوه. بەر لەوهی لە سەرەتاوه ئاویزانی گەردەنم بێ، موچرک بە سنگدا هات. لە ئامیزم گرت و ئەویش وەک ئاسکۆلەپەکی سەر لە دوونراو هەناسەمی دەدا... کاتیکی لەمپەرم لیکرد، بینیم دەنگە توویک بوو کە شیلە سورمەییەکی لەسەر کراسە سپییەکەم بەجێهێشتبوو... من لەوێ رۆژێوه، کە دوانزە سالی بووم، هەست دەکەم کە ئەگەر لە سینەمدا درزێکی سورمەیی بکریتهوه، هەتا لە سەرەوهی سپیاتییهکەوه شیلەکی بزنی، بەختەوهری بەخۆم دەگرێ...
ئای لە موچرکەمی سورمەیی...

هزریک زۆر جەختم لەسەر دەکا، ئاخۆ دەتوانم پیاوی بکەم؟ لە گۆلەبەرژێدا خەفەیه، تۆ ئەو رەنگە زەردەکە، ئەو من، لە تیشکی ئەم گەردوونە شادەدا شیلەکەم هەڵدەمژم... تیروانین بە دواي تیروانین لە چاوی خۆر دەروانم هەتا روحی گەردوون چاوەکانم دەسووتینیت.

دوو شت روحم بە سەرەتاتکێ دەخەن: روانین لە خۆر، روانین لە مەرگ... دەمەوی بەرەو ئەستێرەکان گەشت بکەم، ئەو جەستە کلۆلەم پێشم دەگرێ؟

- بەلام بەرەو کوێ؟

- هەلبەتە بەرەو خەونەکان.

دوینێ بە رەنگی قوڕ وینەمی گۆلیکم کێشا

دواي ئەوهی خۆم لەناو خاکدا چاند، فەریکە سەوز و زەردەکان لەسەر پانتایی سەردا دەفراژان و قەلەرەشەکانی یادەوهریش بەبێ هەوا هەڵدەفرین. فەریکە گەنم و قەلەرەشەکان، قەلەرەشەکان و گەنمەکان... قەلەرەشەکان دونوکیان لە مۆخم دەژەنی... قاژ... قاژ... هەموو شتیکی خەونە. خەونە خاکەسارەکان، پەرەموچەکانی خاک هەموو ساتیک دەستخەڕۆمان دەدەن. بەم زوانە راسپارەدەکی خاک دەگەرینمەوه و چۆلەکەکانی سینگم بەرەو ولاتی خۆر هەڵدەفرینم... ئای ئەو پەرەسێلکەکە بەم دەمانچەیه قەفەزەکەت یۆ ئاوه لا دەکەم:

سوورە تۆخەکە پەرش دەبێ. خوینە یان ئاگر؟

سپیلەکەم (پایپەکەم) دادەگیرسێ

رەش و سپی رەنگی ژیان بە خۆلەمیشی دەکەن. بۆ خۆلەمیشی چەند گریمانە هەیه کۆتاییان نای: خۆلەمیشی سوور، خۆلەمیشی شین، خۆلەمیشی سەوز... توتن دەسووتی و ژیانیش گەشە دەسینیت. خۆلەمیشی تامیکی تالی هەیه بە ئاسایی هۆگری دەبین، دواجاریش خوی پێوه دەگرین، کتومت وەک ژیان: هەرچەندە تەمەنمان بەرەو پێش بروت، زیاتر بە رۆیشتنمان ئاویزان دەبین... لە پێناوی ئەودا لە کلپەمی داگیرسانمدا، دەستبەرداری ئەوه دەبم... بەلام بۆچی؟!

جاریکی تریش ئەمە کەمتەرخەمییه... نەگەتی هەرگیز کۆتایی نای...

هۆ "تیۆ" مالتاوا، ئەوا بەرەو بەهار بەرێدەکەوم.

تیبینی: گۆفاری "الف"، سالی 1998، ئەم نامەیهی بە یادی سەد سالی مەرگی فانگۆگ کردبوو بە عارهی و بلاویکردۆتهوه، منیش حەزکرد بە وەرگێرانی بۆ کوردی، ستایشی روحی ئەو هونەرمنده دلگیرە بکەم.